

1949 mestaruussarjakarsinnat

Vuonna 1949 syyskuussa Loimaan Palloilijoilla oli takanaan voitokas Suomisarjakausi. Se ei ollut hävinnyt yhtään ottelua 10 joukkueisessa lounaislohkossa. Viimeisessä ottelussa oli tullut vielä makea voitto sarjakakkosesta Nokian Urheilijoista vieraskentällä juoksuin 6-11. Suomisarja oli muuttunut samana vuonna 8 lohkoiseksi. Aiemmin lohkoja oli ollut neljä, joten edellisen vuoden pahimmat vastustajat Katajannokan Haukat ja Puna-Mustat (Hukat) eivät enää olleet samassa lohkoissa. Haukat voittikin etelälohkon ennen Puna-Mustia.

Mestaruussarjakarsintojen 1. kierrokset pelattiin Loimaalla ja Joensuussa. Syyskuun 17 ja 18 päivä kokoontuivat Loimaan torin viereiselle kentälle Kouvolan Pallonlyöjät (KPL), Jyväskylän Veikot (JyV), Haukat sekä LP taistelemaan kahdesta jatkokarsintoihin oikeuttavasta paikasta.

Näin kirjoitettiin ennen ottelua: *"Harvalla paikkakunnalla Suomessa on pesäpalloull sellaisessa yleisön ja nuorison suosiossa kuin täällä Loimaalla. Ennen näitä ottelujakin, jos kenet hyvänsä kauppalassa tapasi, juttu heti luiskahti säiden ja vuodentulotoiveiden jälkeen - pesäpallouluun. Pohdittiin LP:n mahdollisuuksia edessä olevissa koitoksissa, toivottiin hartaasti kaunista kilpailuilmaa ja lykättiin matkaa ja menoa Helsingin puutarhanäyttelyyn, Turun moottoripyörämestaruuskilpailuihin ja pitäjälle Niinipirtin syysjuhlaan."*

Lauantaina Loimaan kentän uudet kovaäänislaitteet olivat ensi kertaa käytössä ja soittelivat ennen otteluiden alkamista reipasta marssimusiikkia. Seuran puheenjohtajan Into Lehtosen tervetuliaispuheen ja avausheiton jälkeen kentän täyttävä yleisö pääsi vihdoinkin odotettuja otteluita seuraamaan. Avauksessa kello 15 olivat vastakkain Kouvola ja Jyväskylän Veikot. Ottelu päättyi tasapeliin. Seuraavaksi olikin sitten kotijoukkueen vuoroaastua näyttämölle. Vastaan asettui vanha kiistakumppani Haukat Helsingistä.

Ottelu kulki heti vahvasti pääkaupunkilaisten tahdissa eikä LP hyvistä yrityksistä, kuten esim. Väinö Lindenin kunnarista ja kahdesta tavallisesta, huolimatta tavoittanut selvään johtoasemaan pääsyyttä vierailijaa. Ottelu päättyi 17-12 Haukkojen voittoon. Se oli kylmä suihku kotiyleisölle, mutta seuraava päivä muutti asetelmat mieluisaan suuntaan. Illaksi oli järjestävä seura oli kutsunut pelaajat ja tuomarit kahville Loimaan Seurahuoneelle.

Aamulla aloitettiin aikaisin (klo 8.00) ottelulla, jossa Kouvola yllätti Haukat. Keskipäivällä LP kukisti Jyväskylän Veikot erittäin tasaisessa ottelussa 4-2. Loimaa oli kuitenkin alusta lähtien johdossa. Seurasi noin tunnin tauko ja seuraava peli, jossa LP kohtasi Kouvolan. Viiden vuoroparin jälkeen kotijoukkue johti jo 6-1 ja voitti lopulta 7-4. Näin Loimaa oli varmistanut jatkopaikkansa.

Jatkoturnaukseen Helsingin Hesperiaan lähti varmasti voitontahtoinen joukkue.

Hesperiaan saapuivat myöskin Joensuun karsintojen parhaat eli Sotkamon Jymy ja Joensuun Mailapojat, joilla ei kuitenkaan ollut mitään sanomista turnauksessa etelän joukkueiden hallitessa markkinoita. Ratkaisevaksi otteluksi muodostui sunnuntainen peli Haukkojen ja Loimaan välillä. Peli oli erittäin tasaväkinen. Ennen viimeistä vuoroa tilanne oli 3-3, mutta Haukat sai kuin saikin vielä yhden juoksun ja voitti ottelun ja samalla koko turnauksen. Helsingin Sanomain loppuyhteenvedossa nostetaan Loimaan joukkueesta esiin polttaja Eero Vilevaara ja 2-vara Pentti Suonpää.

Kolmas nousija Puna-Mustat selvitti tiensä ylempään sarjaportaaseen jatkomarkkinoilla Sotkamossa.

17.9. la	KPL-JyV	4 - 4
	LP - Haukat	12 - 17
18.9. su	KPL - Haukat	7 - 4
	LP - JyV	4 - 2
	LP - KPL	7 - 4
	Haukat - JyV	10 - 6

Haukat	4
<u>LP</u>	<u>4</u>
KPL	3
JyV	1

24.9. la	LP - SoJy	4 - 1
	Haukat - JMP	12 - 2
25.9. su	SoJy - JMP	7 - 4
	Haukat - LP	4 - 3
	Haukat - SoJy	13 - 0
	LP - JMP	10 - 2

Haukat	6
<u>LP</u>	<u>4</u>
SoJy	2
JMP	0



LP:n joukkue Hesperian karsinnoissa 1949: yläriivi vasemmalta Unto Heinonen (3va), Eino Heikkilä (k), Pentti Suonpää (2v), Mauno Suonpää (2va), Antti Nurminen (3v) ja alarivissä Valto Heinonen (1v), Esko Vilevaara (L), Eero Vilevaara (p), Väinö Linden (s)

1950 mestaruussarja

Edellisen vuoden mestaruuden oli vienyt Lahden Mailaveikot, hopean Jyväskylän Kiri ja Tampereen Pyrintö oli yllättänyt pronssillaan.

Loimaan joukkue säilyi miltei edellisvuoden kokoonpanossaan. Uusia nuoria oli kuitenkin tulossa Esko Häyry, Lauri Laitasalo ja Lauri Lehtinen. Helmikuun alusta lähtien harjoittelussa on ollut täysi puhti päällä: koripalloa, voimistelua ja maastolenkkejä.

1. Loimaa kohtasi alkajaisiksi 14. toukokuuta Työväen Mailapojat Helsingin Haapaniemen kentällä. Loimaan tullessa neljänteen sisävuoroon oli tilanne lipsahtanut kotijoukkueen haltuun 12-0. Loppupelissä LP kuitenkin sai kuitenkin vielä yhdeksän juoksua, mukana Eero Vilevaaran kunnari, TMP:n seitsemää vastaan. Lopputuloksena oli siis 19-9 tappio. Loimaan juoksuista löi Eero Vilevaara 3, ja palkittiin ja Suonpään veljekset löivät kumpikin 2.

2. Ensimmäiseen kotiotteluun helatorstaina tuli vieraaksi Jyväskylän Kiri. Mukana olivat mm. tuleva lukkari kuuluisuus Eino Kaakkolahti ja mainio pelitaktikko 1-vahti Reino Salonen. Avausheiton suoritti kauppalan valtuuston puheenjohtaja Lauri Hollo. 600 katsojaa sai todeta ottelun sujuvan alkuvaiheessa tasaisissa merkeissä. Loimaalla oli lupaava ajotilanne kuolleilta 4. sisävuorossa, mutta

Mestaruussarja 1950

(edellisen vuoden järjestyksessä, lopussa nousijat)

Lahden Mailaveikot (LMV)
 Jyväskylän Kiri (Kiri)
 Tampereen Pyrintö (TP)
 Haminan Palloilijat (HP)
 Kuusankosken Puhti (KuPu) [TUL]
 Työväen Mailapojat, H:ki (TMP) [TUL]
 Tainionkosken Urheilijat (TU)
 Pallotoverit, H:ki (PT)
 Myllykosken Kilpaveikot (MyKV)
 Toijalan Pallovekot (TPV)
 Katajannokan Haukat , H:ki (Haukat)
 Loimaan Palloilijat (LP)
 Puna-Mustat (PuMu)

sitä ei kyetty purkamaan juoksuiksi. Kiri johti tasoittavansa jälkeen 0-3. Loppupeli sujui kuitenkin Kirin heiluttaessa tahtipuikkoa Loimaan saamatta yhtään juoksua, lopputuloksena 0-9 tappio. Loimaan parhaina palkittiin Eero Vilevaara ja Valto Heinonen. Samana helatorstaina 18.5. tapahtui myös palanen pesäpallohistoriaa. Silloin Hesperiaassa pelatussa ottelussa Pallotoverit käytti ensi kertaa ns. baseball pukua. Siihen kuului vihreä pitkähihainen trikoopaita, jonka päällä oli oranssi lyhythihainen pusero. Housut olivat myös oranssit ja sukat vihreät. Myöhemmin näitä pukuja tuli lisää niin, että muutaman vuoden perästä jokaisella mestaruussarja joukkueella kuului olla oma baseball-puku. Loimaalaiset pukivat sellaisen ensi kertaa yllään vuoden 1953 Saviseudun kisoihin.

3. Kesäkuun 7. päivä Loimaalle saapuivat edellisen vuoden Suomen mestarit, Lahden Mailaveikot, 7 itä-länsi pelaajan joukkue, lukkarinaan kokenut 37-vuotias Vilho "Tolppa" Kokkonen. Lahti ei antanut LP:lle mitään mahdollisuuksia ja voitti 1-8. LP:n parhaana palkittiin koppari Eino Heikkilä.

4. Kesäkuun 11. Loimaa matkusti Tampereelle paikallisen Pyrinnön vieraaksi. Sää oli kylmä ja kova sivutuuli haittasi peliä. Ottelu oli tasainen. Loimaa johti 7:nnessä 2-3, mutta tasoittavalla Tampereen Emu Meilahti löi rajasta läpi kunnarin ja kahden tavallisen arvoisen lyönnin ja tilanne muuttui lukemiin 5-3. Loimaa meni vielä johtoon tehtyään kahdeksannessa kolme juoksua. Tampereen tasoittavan jälkeen tilanne oli taas kotijoukkueen hyväksi 8-6. Viimeisessä vuorossa Eero Vilevaara löi Nurmisen Antin sisään ja Tampereen johto oli enää yksi juoksu. Eroa ei enää kolmoselle saadusta juoksijasta huolimatta onnistuttu tasoittamaan. Tampere voitti lopulta 9-7. Kotijoukkueen voimahahmo oli sodanaikainen pommikonealentäjä Elmer "Emu" Meilahti, joka löi 6 tavallista ja yhden kunnarin. Loimaan parhaana palkittiin Eero Vilevaara.

5. Kevätkierroksen viimeiseen otteluun Loimaa sai vieraakseen Kuusankosken Puhdin, joka oli sarjataulukossa kuudentena. LP majaili taulukon viimeisenä ja pistetili oli vielä avaamatta. Sää oli erinomainen ja 600 katselijaa reunusti pesäpallokenttää, kun ottelu alkoi kello 17. Loimaa aloitti rivakasti ja teki heti ensimmäisessä sisävuorossaan 2 juoksua Eero Vilevaaran ja Pentti Suonpään lyönneillä. Kuusankoski ei saanut oikein juonesta kiinni ja kuuden pelatun vuoron jälkeen tilanne oli 2-1. Seitsemännessä Eero löi ensin laa'an takanurkasta läpi, jolla tuli juoksu ja takapesät täyteen. Seuraavaksi lyömään asettunut vanhempi veli Esko Vilevaara sai täysosumalyönnin toiseen nurkkaan. Eino Heikkilä ja Eero juoksisivat kotiin ja Esko teki kunnarin. Tilanne oli 6-1. Mutta Kuusankoski ei vielä luovuttanut, vaan teki vielä kahdeksannessa 2 juoksua. Enempään ei Puhdin puhti riittänyt ja lopputuloksena oli LP:lle riemukas voitto 6-3 ja kaksi pistettä.

Tilanne kevätkierroksen jälkeen					
HP	5	5	0	0	56-17 10
LMV	5	4	1	0	46- 7 9
Kiri	5	4	1	1	50-13 9
TP	5	4	0	2	40-26 8
PT	5	3	0	3	50-43 6
TU	5	3	0	3	21-24 6
TMP	5	3	0	3	36-50 6
KuPu	5	2	1	2	30-23 5
Haukat	5	2	0	3	30-23 4
MyKV	5	1	0	4	12-34 2
LP	5	1	0	4	23-48 2
TPV	5	1	0	4	23-67 2
PuMu	5	0	1	4	25-67 1

Kesätauolla järjestettiin mm. ensimmäinen viikon kestänyt baseball-kurssi Vesivehmaan lentokentällä amerikkalaisvalmentajien johdolla. Siihen osallistuivat monet sen ajan parhaat pesäpalloilijat mm. Emu Meilahti TP, Pulla Heikkilä PuMu, Penna Paavola HP, Toivo Ilola PT, Vilho Kokkonen LMV, Esko Salminen PT, Juha Broman LMV ym. Loimaalaisista oli mukana ainakin Eero Vilevaara. Paljon jäi, lehtitietojen mukaan, vielä viikon harjoittelunkin jälkeen opittavaa.

6. Syyskierros alkoi heinäkuun 30. päivä. Loimaan vieraaksi tuli läheisen rautatien risteyksestä muutaman vuoden takainen kaksinkertainen Suomen mestari Toijala. Nyt joukkue taisteli putoamiskurimuksessa sarjan hännillä. Otteluilmoituksessa, aiemmin viikolla, oli mainostettu itä-länsipelaajien paraatia: Matti Rauko, Esko Ikonen, Pekka Pennanen, Pentti Kämäräinen. (Ikonen ei itse asiassa ollut pelannut koskaan itä-lännessä, tosin kylläkin Lehdistön joukkueessa v.1948). Lisäksi mainostettiin uutta polttaja-seivähyppääjää sensaatiota Eeles Landströmiä, joka ei kuitenkaan päässyt parhaaseen vireeseen pelissä. Hänellä oli takanaan jo samana päivänä suoritettu seiväshyppykilpailu. Loimaa oli ottelussa ylivoimainen. Eero Vilevaara kunnostautui taas

lyöjänä. Ensimmäisessä vuorossa hän löi ensin oikeasta takanurkasta juoksun ja heti perään kakkospuolelta patenttinsa kentältä ulos, joka toi kunnarin ja tavallisen. Loimaa johti ensimmäisen pelivuoron jälkeen 4-0. Eikä sen johto ollut missään vaiheessa uhattuna. Peli päättyi LP:n hienoon 11-3 voittoon. Neljällä pisteellään se nousi putoamisviivan yläpuolelle.

7. Viikkoa myöhemmin LP matkusti Tainionkoskelle, joka oli sarjassa kuudentena. Tainiokosken Urheilijoissa pelasi kakkospesää Olli Hanski. Tämä Jääsken Kuormanpohjasta kotoisin oleva pelaaja valittiin 14 kertaa peräkkäin itä-länsi otteluun vuosina 1948-1961. Mutta ei Olli Hanskikaan voinut mitään sille, että Loimaa tuli ja *"niisti Imatran poikain nenät juoksuin 3-5"*, kuten Loimaan Lehti asian kuvasi. Eero ja Esko Vilevaara löivät 2. vuorossa kumpikin 2 juoksua.

8. 13 elokuuta saapui baseball pukuinen Pallotoverit näyttymään loimaalaisille.

Tähtenään koppari 37-vuotias ikinuori Kalevi "Kallari" Ihalainen, joka pitkän, jo 30-luvun alussa alkaneen, uransa aikana ehdittiin valita 13 itä-länsi otteluun, joista viimeinen oli v.1951. Pallotoverit hallitsi ottelua ja johti kahden vuoron jälkeen jo 0-10 ja voitti lopulta 7-18. Parhaina palkittiin PT:n neljä juoksua lyönyt Ihalainen ja LP:n Eero Vilevaara. Kehuja LP:n pelaajista sai myös etukentän kaksikko Valto Heinonen - Väinö Linden.

HP	7	7	0	0	80-21	14
LMV	8	6	2	0	65-15	14
Kiri	8	6	1	1	72-16	13
TP	8	6	0	2	64-28	12
KuPu	7	3	2	2	45-28	8
PT	8	4	0	4	72-61	8
TU	8	3	0	5	24-33	6
TMP	8	3	0	5	42-67	6
LP	8	3	0	5	46-72	6
<u>Haukat</u>	<u>6</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>4</u>	<u>30-31</u>	<u>4</u>
MyKV	7	2	0	5	18-57	4
PuMu	8	1	1	6	43-94	3
TPV	9	1	0	8	38-116	2

Kahdeksan pelatun ottelun jälkeen LP oli yhdeksäntenä sarjataulukossa, siis pari pykälää putoamisviivan yläpuolella. Lyöjätilastossa Eero Vilevaara oli neljäntenä kahdella kunnarilla ja 10 juoksulla.

9. & 10. Elokuun 19. ja 20. päivä LP teki yötetken Itä-Suomeen ja kohtasi ensin lauantaina Myllykosken ja sunnuntaina Haminan. Suonpään veljekset olivat sairaslistalla ja siten poissa joukkueesta. Myllykoski majaili sarjataulukossa viivan alla ja olisi pitänyt olla lyötävissä, mutta toisin kävi. Kotijoukkue *"muurasi LP:n poikien silmät umpeen jo ensimmäisessä vuoroparissa (Loimaan Lehti)"* takomalla piikkilyönnein heti 6-0 johdon. Peli päättyi 8-4. Loimaan parhaana palkittiin kakkosvara Esko Häyry. Seuraava päivä ei tuonut muutosta mukanaan. Olihan tosin Hamina aivan eri luokan vastustaja. Se johti mestaruussarjaa puhtaalla pelillä. Mukana moninkertainen idän lukkari "Penna" Paavola. Paahtava kuumuus vei mehut miehestä kuin miehestä. Hamina voitti löysän pelin 10-2. Pelistä kirjoitettiin lehdissä, että manageri Kalle Lehtonen sai selville Haminan merkin ja kolmen jyrkän järjestysmiehen voimalla hänet yritettiin ajaa pois kentältä. Taitavasti Kalle panikin HP:n lyöntipelin sekaisin, vaikka järjestysmies trio yritti asettua muurina hänen eteensä. Näiden tappioiden myötä LP putosi pykälällä ja oli juuri ja juuri viivan paremmalla puolella.

11. LP matkasi syyskuun ensimmäisenä viikonvaihteena Helsinkiin kohdatakseksi Hesperiaassa Puna-Mustat. Kotijoukkueen lukkarina hääri 26-vuotias Erkki "Pulla" Heikkilä, joka siinä vaiheessa oli jo kerran valittu idän joukkueeseen. Myöhemminhän valintoja kertyi paljon lisää.

Ottelua kuvattiin lehdissä laiskatahtiseksi. Tapahtumat kulkivat kuitenkin selvästi Loimaan ohjaksissa määrätietoisemmän pelinsä ansiosta. Puna-Mustat sortui heikkoon ulkokenttäänsä. Loimaan tullessa toisen vuoron tasoittavalle, PuMu johti 2-1. Takapesät täynnä tilanteessa Esko Vilevaaran läpilyönti toi kaksi juoksua. Esko itse tuhoutui kunnariyrityksessään kolmospesän kynnykselle. Kun jatkovuoroissa Esko ja Eero Vilevaara sekä Lauri Lehtinen lisäsivät Loimaan juoksusaldon kuuteen, muodostui loppulukemiksi 2-6.

7.	TU	11	4	0	7	33-48	8
8.	TMP	11	4	0	7	65-86	8
9.	LP	11	4	0	7	58-92	8
<u>10.</u>	<u>MyKV</u>	<u>10</u>	<u>3</u>	<u>2</u>	<u>5</u>	<u>30-65</u>	<u>8</u>
11.	Haukat	10	3	1	6	40-69	7
12.	TPV	11	2	0	8	46-122	4
13.	PuMu	11	1	1	9	52-118	3

Itä-Länsi Hesperiaassa 10. syyskuuta pelattiin vuotuinen suurkampailu itä-länsi. Loimaan juokkueesta oli mukaan valittu Eero Vilevaara, joka nyt ensi kertaa esiintyi arvo-ottelussa. Etukäteen oli Vilevaaran pelipaikaksi kaavailtu 2 vahdin tonttia. Pelin alkaessa Eero asetettiin kuitenkin polttajaksi ja Riihimäen Eino Raivio kakkoselle. Helsingin Sanomien arvion mukaan lännen parhaita pelaajia, sisä- ja ulkopeli huomioon ottaen, olivat Emu Meilahti (palkittiin) , Eero Vilevaara, Eino Raivio ja Topi Ilola (PT).

12. Viimeiseen otteluunsa syyskuun 17. päiväksi LP sai vieraakseen edellisvuoden kovan kiistakumppaninsa Katajannokan Haukat. Lähes tuhatpäinen yleisömäärä oli reunustamassa torin tuttua pesäpallokenttää. Tilanne sarjataulukossa oli se, että putoamisviivan yläpuolella oli neljä joukkuetta Tainionkoski, TMP, LP ja Myllykoski samassa pistemäärässä (8) ja viivan alapuolella oleva Haukat oli vain yhden pisteen jäljessä. Kun lisäksi Myllykoskella ja Haukoilla oli vielä kaksi ottelua jäljellä, oli voitto aivan välttämätön sarjapaikan säilyttämiseksi. Viiden vuoroparin jälkeen tilanne oli 1-1. Kuudes vuoropari oli Loimaa kahden juoksun arvoinen. Kun Haukkojen sisu ei enää riittänyt lisäjuoksujen saamiseen, muodostui loppulukemiksi muutamien lisäjuoksujen ansiosta 6-1 LP:n hyväksi. Loimaan ulkopeli oli lehtien mukaan nautittavaa. Erikseen mainitaan takakentän varavahti Pentti Suonpää sekä koko polttolinja. Kolmospesällä pelanneen Valto Heinosen työskentely oli niin ikään onnistunutta, samoin korpraali Mauno Suonpään rajavartiointi toisella puolen kenttää. Keskeltä löytyi kentän hallitsein hahmo, lännen polttaja, Eero Vilevaara, joka ilmiömäisellä pallonhallinnallaan ja laajasäteisellä toiminnallaan oli herra ja ylhäisyys oma lla tontillaan. Antti Nurminen oli nyt 1-vahdina ja pelasi erään parhaista otteluistaan.

Lopputilanne					
LMV	12	10	2	0	98-24 22
HP	12	11	0	1	115-40 22
Kiri	12	8	1	3	108-37 17
PT	12	8	0	4	107-77 16
TP	12	7	0	5	88-56 14
TU	12	5	0	7	39-50 10
TMP	12	5	0	7	78-91 10
LP	12	5	0	7	64-93 10
KuPu	12	3	3	6	60-62 9
Haukat	12	4	1	7	47-78 9
MyKV	12	3	3	6	33-76 9
PuMu	12	1	2	9	53-119 4
TPV	12	2	0	10	54-141 4

Putoamista ei ratkaistu uusintaottelulla, vaan sijoitus ratkesi juoksusuhteen perusteella.

Lyöjätilasto		(kunnarista sai 2 pistettä)	
1.	Elmer Meilahti TP	(3+28)	34p
2.	Eero Vuorio HP	(3+25)	31p
3.	Reino Salonen Kiri	(1+18)	20p
4.	O.Fredriksson Kiri	(0+20)	20p
5.	Eero Vilevaara LP	(2+15)	19p
6.	E.Kaakkolahti Kiri	(1+17)	19p
7.	Martti Alopaeus PT	(1+17)	19p

"LP pelasti nahkansa kynimällä Haukat", kirjoitti Loimaan Lehti. Eli sarjapaikka oli varmistettu, vaikka muilla joukkueilla oli vielä yksi kierros pelaamatta.

Suomen mestaruuden selville saamiseen tarvittiin uusintaottelu, kun Hamina ja Lahti päätyivät molemmat samaan pistemäärään. Hesperiaassa pelatun kampailun Lahti voitti luvuin 8-5 ja oli

vuoden 1950 mestari.

Liitto-ottelu Lokakuun alussa pelattiin vielä Pesäpalloliiton ja TUL:n välinen ottelu Lahdessa. Ottelu päättyi PPL:n 8-5 voittoon. Liiton joukkueen polttajaksi oli valittu



LP:n Eero Vilevaara, joka palkittiin ottelussa kentän parhaana yleispelaajana.

Siihen aikaan ei vielä virallisesti valittu vuoden parasta pesäpalloliijaa, mutta lehtien palstoilla tätä kysymystä puitiin. Esim. näin: *"Kauden paras pesäpalloliija? Uskon, että tuo kysymys muodostuu enemmän kuin visaiseksi, sillä kaksi miestä on selvästi erottautunut muista. He ovat Juha Broman Lahdesta ja Eero Vilevaara Loimaalta. En luule ammuttavan harhalaukauksia, jos riita pannaan puoliksi ja titteli annetaan kummallekin. Juppa ja Eero ovat todellakin kuin marjoja mättäällä puhuttaessa heidän esiintymisestään pp-kentillä. Urheilijaominaisuudet ovat kummallakin samat - mistä sitten ero, joka antaisi vuoden parhaan tittelin toiselle tai*

Yhteenveto v.1950					
			o	L	T
L	Esko Vilevaara	-22	12	1+14	11
s	Väinö Lindén	-16	12	3	3
lv	Valto Heinonen	-20	12	4	1
2v	Mauno Suonpää	-30	11	6	1
p	Eero Vilevaara	-28	12	2+15	10
3v	Antti Nurminen	-29	11	1	10
2va	Pentti Suonpää	-28	12	7	7
3va	Unto Heinonen	-23	7	2	4
k	Eino Heikkilä	-28	12	4	11
	Esko Häyry	-31	5		2
	Lauri Laitasalo	-31	9	2	4
	Lauri Lehtinen		2	1	

toiselle. Yksi on kuitenkin varmaa. Jos parhaan palkinto menee jollekin kolmannelle miehelle, on vääryys huipussaan."

1951 mestaruussarja

Palloilijoiden kokoonpano pysyi kutakuinkin ennallaan. Muutoksiakin tapahtui. Sieppari Väinö Linden (35v) lopetti, 19-vuotias Lauri Laitasalo siirtyi Puna-Mustiin ja junioireista nostettiin ykkösjoukkueeseen 17-vuotias Kauko Leino. Ypäjän Yllätyksestä oli palloilijoihin siirtynyt kovana lyöjänä tunnettu Paavo Kulmala. Hän pelasi kuitenkin vain kevätkuuden LP:ssä ja siirtyi sitten takaisin Ypäjälle.

Monilla paikkakunnilla pelattiin ennen sarjan alkua erilaisia turnauksia. Tunnetuin näistä oli Hesperian jokakeväinen mailakilpailu, jossa usein nähtiin edellisen kauden parhaita joukkueita. Loimaallakin järjestettiin v.1951 keväällä Saviseudun Kisat, joista muodostui pitkään jatkunut perinne. Komean kiertopalkinnon turnaukseen oli järjestänyt Ilmari Honkanen ja sen oli suunnitellut taitelija Ikonen ja valmistanut Turussa Kultaseppä Salmela. Ensimmäiseen turnaukseen oli kutsuttu Katajannokan Haukat ja Riihimäen Pallonlyöjät. Otteluiden pituus oli määritelty siten, että tunnin kuluttua käynnissä olevan vuoroparin jälkeen pelattiin vielä yksi vuoro.

Vierailevat joukkueet kohtasivat aina ensiksi. Siinä ottelussa Haukat löi Riihimäen 6-3. Seuraavaksi joutui kotijoukkue tuleen kahden ottelun ajaksi. Ensin Riihimäki yllätti LP:n voittaen 6-1. Viimeisessä ottelussa Loimaan oli voitettava Hamina vähintään kahdeksalla juoksulla voittaakseen turnauksen. Ja näin sitten tapahtuikin. Loimaa voitti juuri kahdeksalla juoksulla. Ottelussa nähtiin kaksi kunnaria. 7. vuorossa Eero Vilevaara kajautti vasemman nurkkalipun juuresta ulos maisemaan ja viimeisessä vuorossa velipoika Esko teki saman tempun oikealta puolelta. Muita kunnostautuneita olivat Valto Heinonen, Kauko Leino ja Lauri Lehtinen.

1. Ensimmäisenä helluntaipäivänä toukokuussa saapui edellisvuoden hopeajoukkue Hamina kauden avaukseen Loimaalle. Joukkue oli kokenut nuorennusleikkauksen, mutta vanhoja itä-länsi miehiä oli edelleen vielä mukana mm. Penna Paavola, Eero Vuorio, Eero Hattari ja Olli Saressalo. Sää oli tiikusateinen ja puuskainen. Katsomoon olivat uskaltautuneet vain kaikkein innokkaimmat kannattajat. Toisessa vuoroparissa vierailijat saivat jatkuvan ajolähdön, mutta Antti Nurminen täsmäpalautukset tappoivat yrittäjät kerta toisensa jälkeen kotipesän lähimaastoon. Sisävuorollaan LP teki kaksi juoksua ja siirtyi johtoon. Lukkari Penna Paavola pystyi työskentelyllään jonkun verran sotkemaan LP:n lyöntipeliä. Hamina tasoitti 7. vuorossa tilanteeseen 2-2 ja meni

Mestaruussarja 1951

Lahden Mailaveikot (LMV)
 Haminan Palloilijat (HP)
 Jyväskylän Kiri (Kiri)
 Pallotoverit, H:ki (PT)
 Tampereen Pyrintö (TP)
 Tainionkosken Urheilijat (TU)
 Työväen Mailapojat, H:ki (TMP) [TUL]
 Loimaan Palloilijat (LP)
 Kuusankosken Puhti (KuPu) [TUL]
 Katajannokan Haukat, H:ki (Haukat)
 Jyväskylän Veikot (JyV) [TUL]
 Riihimäen Pallonlyöjät (RPL)
 Nokian Urheilijat (NoU)



Joukkue torikentän pukukopin edessä, taustalla Maakunnan Sähkö. Takarivi vas. Esko Häyry (3va), Eino Heikkilä (k) Pentti Suonpää (2va), keskellä Antti Nurminen (3v), Eero Vilevaara (p), Mauno Suonpää (2v), eturivi Kauko Leino (1v), Esko Vilevaara (L), Valto Heinonen (s)

juoksun johtoon Eero Vuorion lyönnillä. Mutta Loimaa tasoitti Esko Häyryn lyötyä vielä samassa vuorossa tilanteeksi 3-3, joka sitten säilyi loppuun saakka ja pisteet tasattiin. LP:n parhaita olivat 3-vara Esko Häyry, sieppari Valto Heinonen ja juniori Kauko Leino kesti tulikokeensa kunnialla.

2. Toiseen otteluun LP matkusti Kymenlaaksoon Kuusankosken Puhdin vieraaksi, mutta isäntä oli tällä kertaa kovin tyly ja niin saivat vierailijat palata kotiin 8-1 tappion kärsineenä. Loimaan ainoakaisen juoksun löi Eero Vilevaara.

3. Loimaan kolmas ottelu Lahdessa toukokuun lopun sunnuntaina muodostui vierailijan kannalta murheelliseksi murskatappioksi 51-6. Tällaiseen pyörytykseen ei LP varmasti ollut varautunut. Lahti sensijaan 3 vuotta aikaisemmin oli löylyttänyt Haminan Pontevan kotonaan saman suuruusluokan numeroin 49-2. Päättävöitteenä LP:llä oli ottaa mahdollisimman pieni selkäsauna, mutta toisin kävi. Kahden vuoron jälkeen tilanne oli vielä 4-3, mutta kun seuraava vuoro oli pelattu, olivat numerot muuttuneet jo 12-3:ksi. Kun kahdeksas vuoro oli pelattu, taululla olivat lukemat 28-6, mutta vielä viimeisessä vuoroparissa Lahti teki 23 juoksua, joista viimeiset 13 kahdella kuolleella. Erään lehden mukaan Loimaan ulkokenttä oli kuin silakkaparvea pidättelevä lahnaverkko. Pelin jälkeen tarvittiin nopeata tappion unohtamista ja tilanteen nollausta, jotta keskittymien seuraaviin peleihin onnistuisi. Ja hyvinhän se näyttää sujuneen, kun katselee esimerkiksi kahden seuraavan ottelun tuloksia.

4. Viikon päästä suur tappiosta saapui vieraaksi Työväen Mailapojat. Ottelu sujui alussa melko tahmeasti. Viidennen vuoron jälkeen vierailijat olivat 0-2 johdossa. Vasta kahdeksannessa vuorossa LP:n tahmeus särkyi, kun Eero ja Esko Vilevaara löivät kumpikin juoksun. Kun yksi juoksu tuli vielä vastapuolen avustuksella, oli niukka 3-2 voitto tärkeääkin tärkeämpi tosiasia. Loimaan parhaina palkittiin Eero Vilevaara ja Mauno Suonpää.



Viirisauvaan on saatu uusi päänahka TMP:n viiri. Tämä käytäntö oli voimassa vain v.1951. Tasapelistä sai viirin puolikkaan. Vasten ilta-auringon kajoa kuvaajien heittämiä varjoja katveessa hymyilevät LP:n pelaajat takarivissä vas. Esko Häyry, Antti Nurminen, Eero Vilevaara, Eino Heikkilä, Pentti Suonpää, eturivi Kauko Leino, Esko Vilevaara, Valto Heinonen ja Mauno Suonpää. Taustalla näkyy Osuusliikkeen kulma.

5. Kesäkuun 10. päivä Loimaa matkusti sarjassa toisena, puhtaalla pelillä, olevan Jyväskylän Kirin vieraaksi. Näin kirjoitettiin ottelusta:

"Tuskinpa yksikään niistä 1100

katsojasta, jotka kapusivat Jyväskylän Harjun kentälle, olisi ennen ottelua pannut ropoakaan Loimaan puolesta. Tokkopa sellaista uskalikkoa olisi löytynyt koko Suomesta. Vaikka olisikin ollut tiedossa Kirin varamiehisyys. Se ei mielestämme vähennä voiton arvoa ollenkaan, varsinkin kun on tiedossa, että Kirillä on hyvät reservit. Vilevaarat esittivät pääosaa tässä jännitysnäytelmässä, joka päättyi LP:n voittoon 4-5, Eero löi neljä juoksua, joista yksi kunnari ja Esko voittopinnan."

Kirin varamiehisyydellä viitattiin siihen sitä, että heidän 1-vahkinsa Reino Salonen oli telonut sormensa ja 3-vahkinsa Jaakko Lovén oli armeijassa.

Loimaan Lehti: *"Harjun kauniilla kentällä käytiin katkera kamppailu voitosta ja kunniaista. Tuskin kukaan yli tuhatpäisestä katsomosta uskoi vieraiden voittoon, yleensä odotettiin huimia tähtitieteellisiä lukuja Kirin hyväksi, mutta toisin kävi. LP oli päättänyt myydä nahkansa mahdollisimman kalliista ja onnistui aikeissaan hyvin, sillä loimaalaisten viiritankoa koristaa nyt kiriläisten edustusvärät."*

Loimaa aloitti sisällä ja sai aikaan ajolähdön. Purkamaan asettui Eero Vilevaara, joka suuntasi lyöntinsä kakkospuolelle. Kirin lukkari Kaakkolahti ei saanut auringon sokaisemana kiinni palautusheittoa ja Antti Nurminen juoksi kotipesään. Toisessa vuorossa oli Eero Vilevaara taas asialla, hän yritti hyvällä lyönnillään kunnaria, mutta poltettiin kolmostaipaleelle. Kiri puolestaan sai tasoittavallaan lahjajuoksun kahdella värällä. Tilanne oli 1-1. Kolmannessa Loimaa sai ajotilanteen. Esko Vilevaaran purkuyritys epäonnistui, mutta sitten asettui Eero mailan varteen. Seurauksena upea läpilyönti kakkosrajasta, joka toi Antti Nurmisen ja Mauno Suonpään kotiin ja Eero itse juoksi kunnarin. Ykköseltä lähtenyt juoksija kuoli kotipesän ääreen. Tilanne oli 1-4. Neljännessä vuoroparissa Loimaalla oli jatkuva ajotilanne, mutta juoksua ei saatu. Kiri sen sijaan onnistui omalla sisävuorollaan kahdesti ja muutti tilanteeksi 3-4. Sama tilanne oli edelleen taululla kun alkoi viimeinen vuoropari. Loimaa tuli ensin sisälle ja kehitti ajon. Esko Vilevaara löi polttajasta ja kakkosvarasta läpi ja Eino Heikkilä juoksi kotipiiriin. Kiri astui viimeiseen sisävuoroon päättäväisenä. Se saikin takapesät täyteen yhdellä kuoleella. Yrjö Reikon lyönnillä Kiri tuli jo juoksun päähän LP:stä (4-5). Olli Talvisto oli kolmosella. Erkki Rasi-Koskinen lyö viimeisen lyöntinsä laittomaksi ja Kirillä on jo kaksi kuollutta. Pertti Jaakkola asettuu lyömään. Talvisto lähtee yrittämään kotiin. Taittoheitto Eero Vilevaaran kautta tuhosi miehen pari senttiä kotipesästä. Ottelu oli päättynyt ja Loimaa voittanut 4-5.

Loimaan Lehti jatkaa: *"Eero Vilevaara kohosi hallitsevaksi hahmoksi niin sisällä kuin ulkonakin. Hänen sataprosenttinen varmuutensa ulkopelissä mykisti katsomon ja kunnarivaelluksensa kruunasi hänet päivän sankariksi. Eero on eittämättä Suomen paras polttaja, joka viime vuodesta on kehittynyt lujasti varsinkin ulkopelin vaikeassa taidossa. Valto Heinonen menestyi kiitettävästi siepparina ja veljensä Unto suoritti useita loistopelastuksia 3-varalta. Nurminen leikkasi tasaisen varmasti 3-pesällä."*

Siinä oli varmasti LP:n kunniakkain ja komein voitto kausien 1950-52 aikana.

Tätä ottelua Reino Salonen ja Eero Vilevaara muisteluissaan sivusivat vuosikymmeniä myöhemmin Finnish Golf Finland lehden sivuilla. Reino Salonen: *"Ensiksi siitä tappiosta, jonka Kiri ja minä muistamme hyvin, sen takia menetimme yhdellä pisteellä Suomen mestaruuden. Muistamme surulla Sinun osuutesi tässä pelissä."*

6. Viikko on kulunut ja taas on Loimaata vastassa Jyväskylän yhdeksikkö. Tällä kertaa TUL:n joukkue Veikot. Kuutisen sataa katselijaa oli saapunut seuraamaan, löytyykö Jyväskylästä LP:n voittajaa. Veikot oli täydellinen pettymys kirjoittivat lehdet seuraavana päivänä. Heti ensimmäisessä vuorossa Eero Vilevaara sivaltaa 1-0 johdon. Toisessa jatkui sama tahti nyt lyöjänä Mauno Suonpää. Kolmannessa tahti vaan paranee, kun Eino Heikkilä löi Eero Vilevaaran ja Esko Häyryn takapesiltä kotiin. Tilanne oli jo 4-0. Loimaa hallitsi ottelun loppuun saakka ja voitti 6-2.

Tilanne kevätkierroksen jälkeen 17.6.

LMV	6	6	0	0	107-26	12
PT	6	4	1	1	44-32	9
Kiri	6	4	0	2	49-33	8
HP	6	3	1	2	42-30	7
LP	6	3	1	2	24-70	7
TMP	6	3	0	3	39-51	6
RPL	6	2	1	3	47-35	5
JyV	6	2	1	3	23-34	5
KuPu	6	2	1	3	24-36	5
<u>Haukat</u>	<u>5</u>	<u>2</u>	<u>0</u>	<u>3</u>	<u>28-31</u>	<u>4</u>
NoU	6	1	2	3	29-40	4
TP	7	2	0	5	37-49	4
TU	6	1	0	5	24-50	2

LMV-Muu Suomi. Kesätauolla pelattiin ensimmäinen mestarit-muu Suomi ottelu. Siitähän muodostui sitten perinne, joka jatkui aina vuoteen 1996 asti. Loimaan Eero Vilevaara oli valittu muun Suomen joukkueen polttajaksi. Lahti piti kotikentällään hyvin pintansa ja voitti selvin numeroin 8-1. Parikymmentä vuotta aikaisemminkin oli Lahti, silloin vuoden 1931 mestarina, haastanut muun Suomen, mutta sai takkiinsa 3-17. Tästä ottelusta oli aikoinaan seurauksena Itä-Länsi ottelun synty v.1932.

Loimaan Palloilijat 1950-1952

9

Uusi Suomi kirjoittaa: *"Eräänä poikkeuksena oli lahtelaisyleisön suosikki Loimaan Eero Vilevaara, joka ulkopeliosuutensa hoiti täydellisesti, muttei hänkään sisällä ollut entisensä, liekö johtunut epäluottamuksesta uuten mailaan. Hän vei kiistatta ulkopelilusikan."*

Näinkin kirjoitettiin: *"Muun Suomen "kaikki-kaikessa" oli monipuolinen polttaja Eero Vilevaara. Hän hallitsi keskikenttää laajalla säteellä ja myös hänen lyönneissään oli sähinää".*

7. Loimaa aloitti syyskierroksen viikkoa muita myöhemmin 12. elokuuta, jolloin Loimaan torikentälle saapui vieraaksi Riihimäen Pallonlyöjät. Mukana oli myös moninkertainen lännen 2-vahti Eino Raivio. Ottelun aikana raivosi kova myrskytuuli, joka vaikeutti peliä huomattavasti. Riihimäki meni heti alkajaisiksi johtoon 1-0. Loimaa heräsi neljännessä, jossa se teki kaikki kolme juoksuaan. Lopussa Riihimäki kiristi tasoihin ja pisteet jaettiin numeroin 3-3.

8. Seuraavassa viikonvaihteessa Loimaa pelasi jälleen kotikentällä. Tällä kertaa se sai vieraita itä-Suomesta, Tainionkosken Urheilijat. Joukkue oli menettänyt parhaan pelaajansa, kun Olli Hanski siirtyi kauden alussa Lahden Mailaveikoihin. Lehdet kirjoittivat, että Tainionkoski antoi yllättävän hyvän vastuksen Loimaalle. Tilanne olikin ennen kahdeksatta vuoroparia tasan 3-3. Mutta silloin LP:n Antti Nurminen ja Eero Vilevaara pamauttivat kumpikin kunnarin ja samalla tuli 3 juoksua. Loimaa oli siirtynyt tavoittamattomaan johtoon. Ottelu päättyi 4-9.

9. Ihanteellisissa olosuhteissa Nokialla saivat paikallinen Urheilijat ja Loimaan Palloilijat kamppailla mestaruussarjan pisteistä. Nokian kapteenina oli pari kertaa itä-länteen valittu lukkari Reino "Rella" Kaukainen ja kakkosvahtina tunnettu yhdistetyn maajoukkueen Eeti Nieminen. Nokialle pisteet olivat kullanarvoisia, kun joukkueen sijoitus sillä hetkellä oli 12. Kaksi pistettä olisi riittänyt siirtämään sen putoamisrajan yläpuolelle. Loimaan pojat löivät yhteensä 4 kunnaria. Eino Heikkilä 2 ja Esko ja Eero Vilevaara kumpikin yhden. Pahaksi onneksi kaikki kunnarit tehtiin kuitenkin tyhjään kenttään. Ottelu oli silti hyvin tasainen, sillä neljän vuoron jälkeen LP johti 3-4 ja kuudennen jälkeen 6-7. Loimaa innostui lopussa ja teki vielä viimeisessä vuorossa 5 juoksua. Kunnarit oli tehty jo aiemmin. Ottelu päättyi lukemiin 7-12. Loimaan Lehti kirjoittaa, että tässä ottelussa Eeron pikkusormi oli vesikellukkana, josta kiinniotot kärsivät.

10. Pallotoverit oli pari kierrosta aiemmin yllättänyt puhtaalla pelillä sarjaa jyräävän Lahden Mailaveikot tämän kotitanhuvilla ja oli sarjassa toisena. Lyöjätilaston kärjessä komeili PT:n Kalevi Ihalainen 31 pisteellä. Tämän joukkueen kotikentälle Hesperiaan Loimaa matkasi syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina. Hesperia ei ole Loimaalle ollut koskaan helppo paikka ja voiton tuominen sieltä kotiin on ollut harvinaista. Eikä se onnistunut tälläkään kertaa. Pallotoverit kartutti juoksutiliään tasaisesti. Se johti viiden vuoron jälkeen 5-2. Kuudennessa vuorossa sattui syöttötuomarille Uuden Suomen ja Urheilulehden mukaan melkoinen virhe, kun hän hyväksyi Kallari Ihalaisen ehtineeksi kotiin. Suurin osa yleisöstä oli toista mieltä. Katsojien keskuudessa syntyikin asiasta kiivas polemiikki. Käry olisi tiennyt vuoron vaihtoa, mutta Pallotoverit pääsi tekemään vielä kaksi juoksua ja johti jo 8-2. Uusi Suomi: *"PT:n etumatka kasvoi kolmella juoksulla, jotka se sai suorastaan lahjana syöttötuomarilta."*

Ottelun jälkeen taululla olivat numerot 12-4. Loimaan parhaat olivat Eero Vilevaara ja 3-vara Unto Heinonen. Mainittakoon, että Eero Vilevaara oli kierroksen jälkeen lyöjätilastossa kolmantena 4 kunnarilla ja 15 juoksulla.



Eero Vilevaara ennen LMV-muu Suomi ottelua.

Tilanne 2.9.

PT	11	9	1	1	113-54	19
LMV	10	9	0	1	175-41	18
Kiri	10	7	0	3	90-57	14
HP	10	5	0	2	75-50	12
LP	10	5	2	3	52-96	12
RPL	10	3	3	4	70-70	9
KuPu	10	4	1	5	49-59	9
JyV	10	4	1	5	49-75	8
Haukat	10	4	0	6	54-61	8
TP	10	4	0	6	57-73	8
TMP	10	4	0	6	59-82	8
NoU	10	1	2	7	49-92	4
TU	10	1	0	10	44-126	2

11. Loimaan kentällä oli taas tuo tuttu määrä, 600 katsojaa, kun Tampereen Pyrintö saapui tuuliselle torille. Kun tuuli oli vielä vastainen arveltiin jo etukäteen juoksujen teon olevan työn takana. Pyrinnöltä puuttui heidän paras pelaajansa Elmer Meilahti, joka oli katkaissut kätensä baseball ottelussa. Pyrinnön asema sarjataulukossa oli kriittisellä polulla, mutta ei toivoton. Alku oli hankalaa molemmille joukkueille. Kun neljä vuoroparia oli pelattu, taululla oli lukemat 0-1 vieraille. Seuraavassa Loimaa teki kaikki juoksunsa ja johti 4-1. Tampere yritti kovin ja sai kahdessa vuoroparissa aikaan juoksun kummassakin, mutta pidemmälle eivät sen voimat riittäneet. Taisi Emun käsi koitua Tampereen kohtaloksi, kun joukkue viimeisellä kierroksella hävisi vielä TMP:lle ja putosi sarjasta. Niukalla voitollaan 4-3 LP varmisti viidennen sijansa sarjassa, joka on edelleenkin sen paras saavutus ylimmällä sarjatasolla. *(Tosin vuonna 1940 pelatussa, yksi-lohkoisessa suursarjassa, LP sijoittui myös viidenneksi. Silloin joukkueitakin oli vain yhdeksän, kun rajan taakse jääneiden alueiden seurat mm. Viipurin Kisaveikkojen ja Enson Kisailijoiden pelaajat olivat hajallaan ympäri Suomea)*

12. Kauden viimeinen ottelu oli Hesperiaassa Haukkoja vastaan. Haukoilla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin voittaa säilyäkseen sarjassa. Ja sen sitten tekikin. Ehkä Loimaalaisten voimat oli jo käytetty kauden osalta. Intoa ei enää riittänyt viimeiseen otteluun, vaikka voitolla joukkue olisi kiilannut taulukossa Haminan ohi neljänneksi. Haukat voitti ottelun juoksuin 5-1. Helsingin Sanomat ottivat Eero Vilevaaran hampaisiinsa.

Niiden mukaan

hän oli
menettänyt

kuntonsa
perusteellisesti.

Tämä oli kai sitä

kuuluisuuden

kirousta tyyliin -

Jos et ole

parhaimmillasi, olet huono.

Lyöjätilasto (kunnarista sai 2 pistettä)

1. Pertti Jantunen LMV (5+32) 42p
2. Kalevi Ihalainen PT (6+23) 35p
3. Antti Elomaa LMV (2+23) 27p
4. Olli Hanski LMV (0+26) 26p
5. Eero Vilevaara LP (4+15) 23p
6. E.Katainen Haukat (2+19) 23p

Lopputilanne

LMV	12	11	0	1	217-45	22
PT	12	9	1	2	116-78	19
Kiri	12	8	0	4	121-69	16
HP	12	6	2	4	81-63	14
LP	12	6	2	4	57-103	14
RPL	12	5	3	4	83-77	13
JyV	12	6	1	5	79-96	13
KuPu	12	5	1	6	64-72	11
Haukat	12	5	0	7	69-80	10
TMP	12	5	0	7	73-89	10
TP	12	4	0	8	61-86	8
NoU	12	1	2	9	64-139	4
TU	12	1	0	11	53-141	2



Yhteenveto v.1951

			Lyödyt
L	Esko Vilevaara	-22	1+8
s	Valto Heinonen	-20	2
lv	Kauko Leino	-34	2
2v	Mauno Suonpää	-30	3
p	Eero Vilevaara	-28	4+15
3v	Antti Nurminen	-29	1+7
2va	Pentti Suonpää	-28	
3va	Unto Heinonen	-23	1
k	Eino Heikkilä	-28	2+4
3va	Esko Häyry	-31	1+3
	Lauri Lehtinen		
	Paavo Kulmala	-28	vain kevätkausi

Itä-Länsi.

Sarjan päätyttyä

pelattiin vuoden tärkein arvo-ottelu tällä

kertaa Oulussa. Eero Vilevaara oli valittu

Lännen polttajaksi. Idän joukkueeseen mahtui kahdeksan lahtelaisen lisäksi vain

Haminan Eero Vuorio. Tosin Lahden lukkari-1-vahti parin Kokkonen-Hannula paikalle

vaihdettiin puolivälissä Kirin Kaakkolahti-Salonen. Itä voitti 7-1. Tällä kertaa ei Eero Vilevaaralla tainnut olla paras päivänsä, kun lehtien sivuilla jaetiin etupäässä kritiikkiä.

"Vilevaaralla oli musta päivä, joskin loppupelissä näytti piristyvän." oli eräs lievimmistä kommentteista. Eipä silti, kyllä muutkin lännen pelaajat saivat aikamoisen ryöpytyksen niskaansa. Esim. *"Skandaalimainen kardinaalimunaus ja varmin tappion tuottaja oli lännen älyvapaa merkkipeli. Peräkylän reserviyhdeksikkö pystyy parempaa. ... Ja viimeksi Lännen valitsijaherrojen surullinen toteamus, Kallarin come back lukkarina,*

kerrassaan masentava. Hän syötti kuin pyhäkoululainen, oikea mallikukkujen

juhlaparaati. Juoksujen antaminen väärillä kruunasi mustan päivän."

Seuraavaan arvo-otteluun Pesäpalloliitto-TUL ei Eero Vilevaaraa valittu, vaan liiton

joukkueen miehittivät Lahden ja Jyväskylän Kirin pelaajat.

1952 mestaruussarja

Sarjaan nousivat mm. Vimpelin Veto ja Kouvolan Pallonlyöjät, jotka kuuluivatkin tästä kaudesta lähtien mestaruussarjan vakiokalustoon vuosikymmenien ajan. Tuoreena tulokkaana oli Kelta-Mustat Kuopiosta. Se oli jo edellisenä vuonna päässyt karsintoihin asti, mutta taito ei vielä riittänyt sarjapaikkaan.

Loimaan Palloilijoiden kokoonpanossa tapahtui joitakin muutoksia. Esko Vilevaara lopetti. Ypäjän Yllätyksestä tulivat Paavo Kulmala, joka oli jo edellisen kevätkauden pelannutkin Loimaalla sekä hyvä varavahti Olavi Eskola, joka oli aikoinaan oli pelannut LP:n paidassa, kun seura voitti junioreiden Suomen mestaruuden vuonna 1945 ja hän oli mukana myös LP:n vuoden 46 mestaruussarjajoukkueessa. Ypäjän Yllätys oli parina vuotena 1949 ja -50 kuulunut Suomisarjan parhaimmiston. Nyt se oli pudonnut maakuntasarjaan eikä se enää saanut joukkuetta kasaan. Useimmat sen pelaajista olivat siirtyneet muille paikkakunnille.

Mestaruussarja 1952

Lahden Mailaveikot (LMV)
 Pallotoverit, H:ki (PT)
 Jyväskylän Kiri (Kiri)
 Haminan Palloilijat (HP)
 Loimaan Palloilijat (LP)
 Riihimäen Pallonlyöjät (RPL)
 Jyväskylän Veikot (JyV) [TUL]
 Kuusankosken Puhti (KuPu) [TUL]
 Katajannokan Haukat, H:ki (Haukat)
 Työväen Mailapojat, H:ki (TMP) [TUL]
 Vimpelin Veto (ViVe)
 Kelta-Mustat, Kuopio (KeMu)
 Kouvolan Pallonlyöjät (KPL)

Ennen kauden alkua pelattiin Saviseudun kisat, jonne oli kutsuttu samat seurat kuin edellisenäkin vuonna: Katajannokan Haukat ja Riihimäen Pallonlyöjät. Vierailijoiden kamppailun voitti Haukat niukasti 4-3. Seuraavassa ottelussa Loimaalla ei ollut tuskaa nitistää Riihimäki. Luvut olivat tyyt 10-1. Mutta viimeisen ottelun vei Haukat juoksuin 4-2 ja sai komean kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa.

Baseball-puvut olivat yleistymässä. Pallotovereiden jälkeen Lahden Mailaveikot esiintyi jo kaudella 1951 sinisissä puvuissaan. Uusina joukkueina tulivat nyt mukaan tähän pukumuotiin sarjan alussa Jyväskylän Kiri, Työväen Mailapojat ja Katajannokan Haukat. Saviseudun kisoissa Haukoilla oli vielä vanhat asusteet.

1. Jyväskylän Kiri oli Loimaan ensimmäinen vastustaja. Nyt kotona. Edellisen kauden komein voittohan oli saatu juuri Kiristä sen kotikentällä Harjulla. Tämä oli ensimmäinen mestaruussarjaottelu, jonka näin Loimaalla. Olin silloin 7-vuotias. Istuin 3-pesän puoleisessa katsomossa äitini ja veljeni kanssa. Ottelusta on jäänyt mieleeni Kirin valkoiset baseball-puvut ja lumi- ja raesade, joka yllätti kesken ottelun. Katsojia oli koleasta säästä huolimatta 400. Kiri repäisi heti ensimmäisessä vuorossa 2-0 johdon. Tilanne säilyi samana aina seitsemänteen vuoropariin, jossa Kaakkolahti löi kunnarin ja kaksi tavallista. Loimaa piristyi lopussa ja teki Eino Heikkilän ja Antti Nurmisen lyönneillä juoksut kahdeksannessa vuorossa. Erään lehtitiedon mukaan Loimaan juoksut syntyivät sellaisessa lumipyryssä, että palloa oli mahdoton havaita. Oman muistikuvani mukaan, niin tapahtui Kaakkolahden kunnarin aikana. Kumpihan on oikeassa?

LP:n lyöntijärjestys
 1. Eino Heikkilä (k)
 2. Antti Nurminen (3v)
 3. Olavi Eskola (2va)
 4. Eero Vilevaara (p)
 5. Kauko Leino (L)
 6. Paavo Kulmala (1v)
 7. Mauno Suonpää (2v)
 8. Valto Heinonen (s)
 9. Unto Heinonen (3va)

LMV-muuSuomi Pesäpallopäivänä eli helatorstaina pelattiin Hesperiaassa vuotuinen arvo-ottelu mestarit-muu Suomi. Lahti oli selvästi parempi voittaen 11-5. Juoksuistaan se teki viisi viimeisessä sisävuorossaan voiton jo ratkettua. Muun Suomen joukkueeseen oli valittu polttajaksi Loimaan Eero Vilevaara. Uusi Suomi noteraa hänet: *"Vilevaara pelasi hyvin sekä sisällä että ulkona"*.

2. Vikkoa myöhemmin 25. toukokuuta oli kaunis kesäinen sää houkuttelut torin viereiselle kentälle yli 600 katsojaa, kun Kuusankosken Puhti saapui LP:n vieraaksi. Tällä kertaa olivat Heinosen veljekset poissa ja heidän tilallaan pelasivat Pentti Suonpää ja Esko Häyry. Loimaa voitti hutunkeiton ja aloitti omalla sisävuorollaan hyvin tekemällä

heti alkuun kaksi juoksua Eskolan ja Vilevaaran lyönneillä. Loimaa ei sen jälkeen saanut sisäpeliään toimimaan, mutta Puhti teki juoksuja siten, että se kahdeksannen sisävuoronsa jälkeen johti 2-4. Loimaa teki kahdeksansessa yhden juoksun Heikkilän lyönneillä. Viimeinen vuoro ei kuitenkaan tuonut muutosta tilanteeseen ja niin pisteen matkasivat Kymijoen rannalle.

3. & 4. 1. ja 2. helluntaipäivänä Loimaa matkusti kaksoisotteluun Kymenlaaksoon. Ensin oli vuorossa Hamina. Peli kulki Haminan kasvatellessa johtoaan vähitellen. Neljän vuoroparin jälkeen tilanne oli 7-2. Loimaa innostui vielä viimeisessä vuorossa tekemään kaksi juoksua, mutta silloin se oli jo liian myöhäistä. Hamina voitti 11-5. Seuraavaksi päiväksi riennettiin Kouvolassa. Loimaa aloitti nousijaa vastaan vahvasti. Neljän pelatun vuoroparin jälkeen se johti 1-3. Loimaan kuudennen sisävuoronsa jälkeen oli taululla 2-4 lukemat. Kouvolan tasoittavalla sattui LP:n lukkarille nuorelle Kauko Leinolle huono päivä lautasen äärellä, seurauksena kolme juoksua. Eero Vilevaara komensi tämän jälkeen Leinon kentälle ja ryhtyi itse syöttäjäksi, mutta huonoksi onneksi hänkin sortui alkajaisiksi antamaan yhden vapaataivaljuoksun. - Tämän kirjoittaja mietti, miten tähän ko. ottelun käsittelisi Loimaata käsittelevässä lehdessä, jossa kai pitäisi kertoa vain hyviä asioita LP:stä. Pitäisikö tämä jättää kokonaan kertomatta. Lopulta päätin, että kun ikäviä asioita tapahtuu maailmassa koko ajan eikä tämä nyt pahimpiin kuulu, niin esille tämäkin on otettava. Eikä ole ensimmäinen eikä viimeinen kerta, kun lukkaria kohtaa lautaskammo. Esim. samana päivänä pelatussa Pallotoverit -Vimpeli ottelussa kotijoukkueen lukkari maankuulu Kallari Ihalainen antoi kaksi juoksua väärillä ja PT hävisi 4-9. - Kuudennen vuoron jälkeen Kouvola oli siirtynyt 6-4 johtoon. Ei vielä mikään tavaoittaman tilanne. Tapaus kuitenkin lannisti LP:n eikä se saanut sisäpeliään enää kulkemaan. Kouvola teki vielä 6 juoksua ja voitti 12-4. Loimaan juoksuista löi Kulmala ja Mauno Suonpää kumpikin yhden ja Nurminen kaksi.

5. Kesäkuun 8. päivänä Kuopion nousijajoukkue Kelta-Mustat tuli esittäytymään Loimaalle. Vierailija säikäytti 600 hengen loimaalaisyleisöä menemällä heti ensi vuorossa 0-1 johtoon. Viidennen vuoron jälkeen taululla olivat pahaenteiset 2-5 lukemat vieraiden hyväksi. Loimaan onnistui kuitenkin kuudennen sisävuorollaan kaventaa kahdella juoksulla tilanteeksi 4-5. Näin mentiin aina kahdeksanteen vuoroon asti. Siinä Antti Nurminen veti kolmosnurkkaan, josta pallo kiiri aidan yli kirkkopuistoon ja tuloksena oli kunnari ja yksi tavallinen. Tilanne oli kääntynyt yhden juoksun eduksi kotijoukkueelle. Vielä viimeisessä vuorossa LP kaunisteli numeroita kahdella juoksulla ja voitti ansaitusti 8-5. Nurmisen saldo pelissä oli 1+2, myös Paavo Kulmala kunnostautui lyömällä 2 juoksua.

LP:n lyöntijärjestys 1. Eino Heikkilä (k) 2. Antti Nurminen (3v) 3. Olavi Eskola (2va) 4. Paavo Kulmala (1v) 5. Eero Vilevaara (p) 6. Kauko Leino (L) 7. Mauno Suonpää (2v) 8. Valto Heinonen (s) 9. Esko Häyry (3va)
--

6. Juuri ennen juhannusta saapui Loimaalle edellisen vuoden Suomen mestari ja suur tappion LP:lle aiheuttanut Lahden Mailaveikot. Joukkue oli pitänyt kovaa tahtia sarjassa. Edeltävissä otteluissa oli kaatunut Hamina vieraisissa 0-15 ja Riihimäki kotikentällä 7-1. Odotettiin taas juoksujuhlaa. Loimaa oli kuitenkin eri mieltä. Se aloitti sisällä ja teki heti yhden juoksun Mauno Suonpää lyönneillä. Lahti meni kuitenkin tasoittavallaan 1-2 johtoon. Viiden vuoroparin jälkeen vieraat johtivat niukasti 3-4 ja ennen viimeistä 3-5. Loimaa yritti kovin tasoitusta, mutta saaliiksi tuli vain yksi juoksu. Näin Lahti voitti pelin 4-6 tehtyään vielä tasoittavallaan yhden lisäjuoksun. Loimaan juoksuista vastasi Mauno Suonpää kahdella, Paavo Kulmala ja Kauko Leino kumpikin yhdellä.

7. Ennen kesätaukoa Loimaa teki matkan pohjanmaalle Vimpeliin. Veto oli voittanut viidestä pelaamastaan ottelusta neljä ja oli sarjataulukossa kolmantena. Paahtavassa helteessä oli noin 800 katsojaa seuraamassa ottelua. Peli alkoi ripeästi. Vimpeli meni heti ensi vuorossa 4-0 johtoon. Loimaa iski takaisin toisessa, jossa se teki kaksi juoksua. Alkuhikoilun jälkeen peli laimeni huomattavasti. Tähän vaikutti myös suoraan lyöjän kasvoin paistava aurinko. Viidennessä ja parissa seuraavassakin vuorossa Veto teki juoksun jokaisessa ja johti jo 7-2. Loimaa ei lannistunut. Seitsemännellä tasoittavalla ensin Eskola hyvällä 3-rajalyönneillä muutti tilanteen 7-3:een. Heti perään Vilevaara löi takaa läpi kahden juoksun arvoisesti. Vimpeli johti enää kahdella juoksulla 7-5. Viimeisessä vuorossa Loimaan tasoittavalla kahdella kuolleella Olavi Eskola onnistui

saamaan hyvin tähdätyn lyönnin ulos 3-rajasta kuuluisaan Vimpelin jokeen. Heikkilä oli kakkosella ja Nurminen ykkösellä. Vimpelin Veikko Virtanen oli kuitenkin ajan tasalla ja sukelsi jokeen pallon perään ja sai kuin sai sen heti hyppysiinsä. Nurminen paloi kolmoselle juuri ennen kuin Heikkilä ehti kotiin. Hyvällä onnella tilanteesta olisi voinut syntyä kunnari ja kaksi tavallista ja Loimaa yhden juoksun voitto. Jos pieni jossittelu sallitaan. (Jossittelua harrastettiin jo silloinkin ja ihmeteltiin, kun pallo löytyi niin nopeasti.)

Kevätkierroksen jälkeen LP:n asema näytti huonolta. Se oli viimeisenä sarjassa kahdella pisteellä. Tosin neljä seuraavaa olivat kaikki vain kahden pisteen päässä. Etenijätilastossa, tai kuten siihen aikaan sanottiin juoksutilastossa, oli Antti Nurminen jaetulla 8. tilalla. Nurminen oli myös paras Loimaa lyöjä. Hän löytyy tilastosta sijalta 17. Kesätauko oli normaalia pidempi, joka johtui Helsingissä järjestettävistä XV Olympiakisoista. Syyskierros alkoi vasta 17. elokuuta, mutta välilläkin pelattiin pesäpalloa.

Tilanne kevätkierroksen jälkeen 29.6.

LMV	7	7	0	0	63-13	14
Kiri	7	5	0	2	49-27	10
ViVe	6	5	0	1	40-26	10
JyV	7	4	0	3	50-38	8
PT	7	4	0	3	50-43	8
KuPu	7	4	0	3	59-59	8
RPL	7	3	0	4	50-52	6
Haukat	6	3	0	3	31-39	6
HP	6	2	0	4	28-39	4
KeMu	7	2	0	5	39-58	4
KPL	7	2	0	5	34-57	4
TMP	7	2	0	5	24-47	4
LP	7	1	0	6	31-50	2

Olympiakisojen näytösottelu

Olympiakisojen yhteydessä pelattiin 31.7. näytösottelu stadionilla Pesäpalloliiton ja TUL:n välillä. Liiton joukkueeseen oli valittu myös Loimaan Eero Vilevaara, tosin tällä kertaa yhdeksi kolmesta vaihtomiehestä. Hän ei tainnut päästä näyttämään taitojaan itse pelissä. Ennen ottelua oli järjestetty leiri Pajulahdessa 20 pelaajalle. Tässä joukossa olivat mukana Eero Vilevaara ja Antti Nurminen LP:stä. Näistä valittiin sitten 9-miehinen joukkue ja kolme varamiestä. PPL voitti ottelun 8-4.

Olympiakisojen aikaan pelattiin myös baseball-ottelu Suomi-Amerikka (tai oikeammin USA) pallokentällä. Suomalaiset pesäpalloilijat olivat juhannuksen jälkeen pitäneet leirin Immolassa ja sen perusteella valittiin joukkue. Täällä ei loimaalaisia tiettävästi ollut. USA oli koonnut joukkueensa olympiaedustajistaan. Ilmoituksessa houkuteltiin yleisöä mainoslauseella "Montako ikkunaa



Pesäpallon "olympiajoukkue". Takaa vas. Toivo Ilola (PT, 3va), Pertti Jaakkola (Kiri, varalla), Taisto Lehto (LMV, k), Eero Vuorio (HP, 2va), keskellä Pertti Ahonen (LMV, 3v), Antti Elomaa (LMV, p), Olli Hanski (JäKi, 2v), Eero Vilevaara (LP, varalla), eturivi Leo Hannula (LMV, 1v), Eino Kaakkolahti (Kiri, L), Vilho Kokkonen (LMV, varalla), Viljo Niemi (ViVe, s).

rikotaan Urheilukadun varrelta!". Ikkunoita ei tainnut kuitenkaan rikkoontua, vaikka vasuri Charles Columben sivalluksesta pallo joutui pääkatsomon katolle ja sitä tietä Urheilukadulle, seurauksena baseballin kunnari eli home run. USA voitti 19-1. Isäntien kuparinen oli vielä rikkomatta, kun viimeistä sisävuoroa pelattiin kahdella kuolleella. Silloin jenkkien pitcheri antoi helpon syötön Suomen ja LMV:n Jarmo Suokkaalle, joka ei jättänyt tilaisuutta käyttämättä ja juoksu oli tosiasia.

Loimaata laajemmaltikin herätti huomiota Loimaan Lehden "Laaka" nimimerkin kirjoitukset, joissa Loimaan pelaajien tekemisiä ruodittiin oikein olan takaa. Varsinkin Eero Vilevaara tuntui olevan nimimerkin hampaissa. Muualla ihmeteltiin oliko kirjoituksilla tarkoitus todella ilkeillä ja mustamaalata koko Loimaan pesäpalloväki. Episodi taisi jäädä lyhytaikaiseksi.

8. Olympiakisat oli käyty ja seurattu. Oli taas pesäpallon vuoro. Syyskierros alkoi Loimaan kohdalla Helsingissä. Isäntänä Haapaniemen kentällä oli Työväen Mailapojat. LP oli ottanut mukaan edellisen kauden lukarinsa Esko Vilevaaran. Juoksujen teko alkoi heti

alkuvuoroista. TMP aloitti sisällä ja meni 1-0 johtoon Unto Liukkosen 2-raja puhkaisulla. Ensimmäisen tasoittavalla LP:n Kauko Leino muutti ensin lukemat 1-1:een ja heti perään oli asialla Mauno Suonpää. Eero Vilevaaran rajalyönti tuotti 2 juoksua ja kun Esko Häyry vielä täydensi juoksutiliä yhdellä oli ensimmäisen vuoron jälkeen tilanne 1-5 LP:n hyväksi. Kolmannessa Loimaa lisäsi johtoaan 1-6:een. Kahdeksanteen vuoroon mentäessä TMP oli tasoittanut tilannetta 5-8:aan ja kun kotijoukkue oli sisävuorollaan käynyt taululla oli

LP:n lyöntijärjestys	
1.	Eino Heikkilä (k)
2.	Antti Nurminen (3v)
3.	Olavi Eskola (2va)
4.	Eero Vilevaara (p)
5.	Kauko Leino(s)
6.	Esko Vilevaara(L)
7.	Paavo Kulmala (1v)
8.	Mauno Suonpää (2v)
9.	Esko Häyry (3va)

tasalukemat 8-8. Loimaa ei tästä hätkähtänyt, vaan teki 2 juoksua ja johti viimeisen alkaessa 8-10. TMP teki kuitenkin 9. vuoron alussa 3 juoksua ja oli 11-10 johdossa, kun LP:n viimeinen sisävuoro alkoi. Eero Vilevaara tulee lyömään ja vetää 2-puolelta takaa läpi. Pallo on jo pelaajien ulottumattomissa, mutta jostain onnettomasta syystä osuu puuhun (tai joidenkin lehtien mukaan koripallotelineeseen) ja lennähtää suoraan perään juosseen TMP:n takakenttämiehen käsiin ja Eero käryää kunnariyrityksessään kolmospesän kynnykselle. Ottelu päättyy.

Lehdistä luettua: *"Loimaan Eero Vilevaara oli eilisen pelin paras mies. Ulkopelissä hän nappasi monta hyvää palloa ja ennen kaikkea lyöntipeli oli hänellä terävää. Heikkilä, Nurminen ja Kulmala olivat hyviä yleispelaajia. Suonpää onnistui pari kertaa tekemään ihmeellisiä kiinniottoja."*

9. Seuraavanakin sunnuntaina LP:llä oli vierasottelu, tällä kertaa Riihimäellä. Tuuli ja sade haittasivat peliä, jota oli tullut seuraamaan noin 400 katsojaa. Riihimäki teki tasaisesti juoksua yksi per vuoro tahtiin. Loimaalle juoksutilin avautuminen tapahtui vasta viidennessä vuorossa Mauno Suonpään lyönnillä. Vuoron jälkeen tilanne oli kotijoukkueelle 4-1. Peli päättyi Riihimäen 5-1 voittoon.

24.8.	
LMV	18
Kiri	14
Vive	14
JyV	10
KuPu	10
Haukat	9
PT	8
RPL	8
HP	8
TMP	7
KeMu	6
KPL	4
LP	2

Loimaan mahdollisuudet säilyä sarjassa vähentyivät nyt jo minimitasolle, tosin vielä teoreettiset mahdollisuudet olivat olemassa. Suurinumeroiset voitot jäljellä olevista kolmesta ottelusta takaisi 8 pistettä, jolla voisi säilyä sarjassa. Edellyttäen, että muut uhanalaiset joukkueet eivät tekisi samaa.

10. Elokuun viimeisenä päivänä Loimaa sai vieraita pääkaupungista: Katajannokan Haukat. Vakio 600 katsojaa oli todistamassa Loimaan ylivoimaista 12-2 voittoa vierailijasta. Miltei toivottomasta sarjatilanteestaan huolimatta Loimaa lähti otteluun innolla. Pari ensimmäistä vuoroa ei tuonut tulosta kummallekaan. LP sai avausjuoksunsa kolmannessa Kauko Leinon lyönnillä. Juoksujen teko jatkui viidennessä ja Loimaa johti 4-0. Haukat sai molemmat juoksunsa kuudennessa.

Saman vuoron tasoittavalla Olavi Eskola löi taakse ja Haukkojen koppari kurottautui kiinniottoon, mutta pallo kirpoaa hänen käsistään aidan yli Kauppalankadulle. Tuloksena on kunnari ja kaksi tavallista.

Tilanne putoamisviivalla 31.8.

PT	10	4	0	6	69-69	8
RPL	11	4	0	7	69-78	8
KeMu	10	3	0	7	57-81	6
KPL	10	3	0	7	48-82	6
LP	10	2	0	8	54-68	4

Peli oli jo 7-2. LP tehtiä vielä loppuvuoroissa viisi juoksua vierailijoiden pelihalujaan kokoajan laskeissa.

Teoreettiset mahdollisuudet sarjassa säilymiseen siis pysyivät edelleen voimassa.

Itä-Länsi

Syyskuun ensimmäisenä sunnuntaina järjestettiin pesäpallon vuotuinen päätapahtuma itä-länsi-ottelu Helsingin Hesperiaassa. Lännen valitsijakomitea puheenjohtajana Eero Haukiala oli kelpuuttanut taas kerran Loimaan Eero Vilevaaran lännen joukkueeseen tällä kertaa kolmospesälle. Lännen lukkarina hääri suomalaisjoukkue Puna-Mustista Erkki "Pulla" Heikkilä. Idän joukkueessa oli 5 lahtelaista ja Kiristä kaksikko Kaakkolahti-Salonen. Kakkospesällä kauhoi Jääskén Kirijöiden suomalaisjoukkuetta kauden 1952 edustanut Olli Hanski. Itä oli pelatusta 17. ottelusta voittanut seitsemän ja länsi kahdeksan, kahdesti oli päädytty tasatulokseen. Nyt itä tasoitti tilanteen voittamalla ottelun selvästi juoksuin 10-2.

Arvosteluissa sanottiin mm. *"...ja annettakoon myös Vilevaaralle täydet arvosanat taidokkaasta pallonvangitsemisestaan, joka tapahtui huononkin heiton sattuessa."*

11. Pallotoverit, joka taisteli putoamisviivan tuntumassa, saapui voitto mielessä Loimaalle. Ottelu koettiin niin tärkeäksi, että pesäpalloliitto otti huolehtiakseen varmasti puolueettoman tuomarin määräämisen otteluun. Tämä tehtävä uskottiin Jokioisten Tervomaalle. Myös muut pesätuomarit määrättiin liiton toimesta. Loimaa aloitti juoksujen teon heti ensimmäisessä sisävuorossaan ja onnistui toisessa tekemään kolme juoksua. Viiden pelatun vuoron jälkeen tilanne oli LP:lle 4-3. Kun Loimaa tuli kahdeksannen tasoittavalle sisävuorolle oli taululla lukemat 4-5 Pallotovereiden hyväksi. Loimaa tekee yhden juoksun Nurmisen lyönnillä ja saa kehitettyä ajotilanteen ehkä hiukan vierailijoiden suosiollisella avustuksella. Lyömään asettuu Paavo Kulmala. Valto Heinonen on kolmosella, Antti Nurminen kakkosella ja Olavi Eskola ykkösellä. Paavo puhkaisee 3-rajalyönnillään PT:n ulkokentän ja pallo löytää tiensä aidan alta pitkälle kirkkopuistoon, josta pallon löytäminen ei vierailijoille heti onnistu. Kenttä rullaa ja yleisö huutaa raivokkaasti. Tuloksena on kunnari ja kolme tavallista. Tilanne on 9-5. Viimeisessä vuorossa Pallotoverit ei onnistu yrityksissään, mutta LP lisää juksutiliään vielä yhdellä ja voittaa ottelun 10-5. Loimaa oli päässyt hyvään syyskuntoon ja yllättänyt kahdessa viimeisessä ottelussaan vierailijat selvällä juoksuerolla. Loimaan viimeinen vastustaja oli vieraissa Jyväskylän Veikot, joka oli sarjassa viidentenä. Toisaalta Veikoilla ei ollut enää mitään suurta panosta ottelussa. Loimaan säilymismahdollisuudet perustuivat siihen, että ainakin kaksi kahdeksan pisteen joukkueista häviäisi ottelunsa. Huonoksi onneksi niillä kaikilla oli kotikenttäetu. Riihimäellä oli vastassa Kuusankoski, Kouvolalla Kelta-Mustat ja Pallotovereilla Lahti, joka tarvitsi pisteensä varmistaakseen Suomen mestaruuden.

Tilanne putoamisviivalla 14.9.

PT	11	4	0	7	74-79	8
RPL	11	4	0	7	69-78	8
KPL	11	4	0	7	57-89	8
LP	11	3	0	8	64-73	6
KeMu	11	3	0	8	57-85	6

12. Jyväskylään oli kokoontunut 800 hengen yleisö kauden viimeiseen mestaruussarjaotteluun. Ottelun aikana puhalsi vastatuuli ja takakenttälyönnit nousivat helposti kopeiksi. Loimaa voittaa hutunkeiton ja valitsee ulkopelin. Veikot tekee yhden juoksun, mutta saa kehitettyä ajolähdön, jota purkamaan asettuu Kauko Leino. Hän onnistuukin kotiuttamaan Antti Nurmisen. Seuraavana on lyömässä Mauno Suonpää. Kakkospuolen lyönnillään hän onnistuu kotiuttamaan sekä Vilevaaran että Leinon. Tilanne on 1-3. Toisessa vuoroparissa Veikot saa yhden juoksun, mutta kolmas ja neljäs sujuvat juksuita. Viidennessä Valto Heinosen näpättyä Antti Nurmisen kotiin. Tilanne 2-4. Kuudennessa vuorossa Veikot onnistuu saamaan kavennuksen ja seitsemännessä tasoituksen 4-4:ään. Loimaa saa tasoittavallaan kahdella kuolleella aikaan ajolähdön, mutta nyt ei näpäsyryitys tuota tulosta. Kahdeksannessa Veikot siirtyy 5-4 johtoon. Loimaan juksutili ei kasva. Alkaa viimeinen vuoro. Veikot saa omallaan yhden lisäjuoksun ja johtaa 6-4. Loimaa yrittää kovin tasoitusta. Ensimmäinen mies palaa kuitenkin heti ykköselle. Toinen käry tulee kakkostilanteesta. Kun sisäpelaaja ei lähtenyt pois pesältä, tuomari vihelsi tämän toistamiseen kuolleeksi ja peli loppui yllättäen tähän. Tämä melkoisen ankara ratkaisu synnytti tietysti kovaa suukopua ja tiukan kärhämän ottelun jälkeen. Lopputuloksena säilyi kuitenkin Jyväskylän Veikkojen voitto numeroin 6-4. Kun Riihimäki voitti Kuusankosken 10-7 ja Kouvola Kelta-Mustat 7-1, nämä joukkueet nousivat 10 pisteeseen ja varmistivat sarjapaikkansa. Lahti voitti odotetusti Pallotoverit, joka jäi kahdeksaan pisteeseen ja näin edellisen vuoden hopeajoukkue putosi Loimaan ja Kelta-Mustien kera suomisarjaan.

Lopputilanne

LMV	12	11	0	1	96-27	22
Kiri	12	10	0	2	86-39	20
ViVe	12	9	0	3	89-69	18
JyV	12	7	0	5	85-77	14
HP	12	6	0	6	68-62	12
TMP	12	5	1	6	48-65	11
RPL	12	5	0	7	79-85	10
KuPu	12	4	2	6	74-90	10
KPL	12	5	0	7	64-90	10
Haukat	12	4	1	7	61-93	9
PT	12	4	0	8	77-85	8
LP	12	3	0	9	68-79	6
KeMu	12	3	0	9	58-92	6

Lyöjätilasto

(kunnarista sai 2 pistettä)

1. Eino Kaakkolahti Kiri (3+19) 25p
2. Taisto Lehto LMV (4+13) 21p
3. Väinö Liukkonen Haukat (3+14) 20p

Loppujossitteluna voisi sanoa, että hiukan parempi onni jossakin otteluissa (esim. Vimpeli ja TMP), joissa läpilyönti ei tuonutkaan toivottua tulosta, olisi pelastanut LP:n putoamiselta. Joukkue pysyi seuraavan kauden miltei samana ja niin se nousi taas vuodeksi 1954 mestaruussarjajataistoihin. Mutta se on jo sitten toisen jutun aihe.

Yhteenveto v.1952				ott	Lyödyt	Tuodut
L	Kauko Leino	-34			7	
s	Valto Heinonen	-20			3	
1v	Paavo Kulmala	-28	12	1+10		
2v	Mauno Suonpää	-30			9	
p	Eero Vilevaara	-28	12	13		9
3v	Antti Nurminen	-29	12	1+9		16
2va	Olavi Eskola	-29		1+7		
3va	Esko Häyry	-31			2	
k	Eino Heikkilä	-28	12	4		13
3va	Unto Heinonen	-23				
2va	Pentti Suonpää	-28				
L	Esko Vilevaara	-22				
	Lauri Lehtinen					



Vasemmalla LP:n joukkue vuoden 1953 Saviseudun kisojen voittajana, uusissa baseball-puvuissaan, jotka oli lahjoittanut Loimaan Sähkö, puuhamiehenä toimitusjohtaja Into Lehtonen. Puvut valmistettiin Nurhosen Vaatetusliikkeessä. Ylärivi vas Mauno Suonpää, Paavo Kulmala, Eero Vilevaara, Eino Heikkilä, Olavi Eskola, alarivissä Antti Nurminen, Kauko Leino, Esko Häyry ja Valto Heinonen. Puvut olivat pääväriltään vihreät. puseron raidat oli keltaiset ja alla oleva paita ja sukat punaiset, lippalakki oli vihreä. Kisoissa olivat kutsuttuina Katajannokan Haukat ja Tampereen Pyrintö. Vieraiden keskinäisen ottelun voitti Tampere 7-4. LP voitti puolestaan Tampereen ylivoimaisesti 15-2, mutta hävisi Haukoille 5-6. Juoksuero ratkaisi turnausvoiton LP:lle.

Matti Rasilainen 1.4.2003

Lähteet:

- Matti Salminen: "Pesäpallo 1950", "Pesäpallo 1951" ja "Pesäpallo 1952".
- Loimaan Lehti 1950-52.
- Helsingin Sanomat ja Uusi Suomi 1950-52